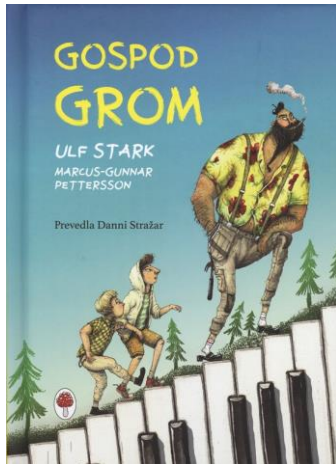

Stark, Ulf: **Gospod Grom.**

Ilustr. Marcus-Gunnar Pettersson. Prev. Danni Stražar. Hlebce: Zala, 2019, 96 str.

| P – 2. stopnja

| Dečki | Predsodki | dobrotu | družina | glasba | matere | medvrstniško nasilje | osamljenost | pomoč | posebneži | prijateljstvo | sosedje | velikani | žalost

Kratke predstavitev knjige, obeh avtorjev ter 52 strani knjige na: <https://zalozba-zala.si/knjiga/gospod-grom/>

Gospod Grom je čisto pravi velikan. Tako vsaj mislita Ulf in njegov prijatelj Bernt, ki sosedu opazujeta med delom na vrtu, kadar se hočeta malo prestrašiti. Dokazov imata veliko: kosmati gorostas nosi havajske srajce in baretko, glavo ima pa plešasto. Rad zbija ptičje hišice in obdeluje svoje gredice. In ob mraku se prikrađe k vrtni ograji, da lahko prisluhne melodijam, ki priplavajo iz Ulfovega doma, ko na klavir igra Ulfova mama. Mama ima poleg klavirja še eno ljubezen – gozdno kočico Samoto, kamor se umakne, kadar si zaželi samote. Nekega dne se mama vrne hudo potrta. Na kočico je padlo drevo in jo povsem uničilo. Za nameček se zdi, da je izgubljeno tudi prijateljstvo z Berntom, ker je Ulf neprevidno izčvekalo njegovo skrivnost. Topla knjiga pripoveduje o razliki med osamljenostjo in potrebo po samoti, o tem, kako se je za prijatelje vredno potruditi in kako pomembno je koga osrečiti. Maja Črepinšek, Bukla 151 <https://www.bukla.si/knjigarna/otrosko-in-mladinsko/gospod-grom.html>

Spodbude za branje:

Uporabila bom kaj od tega, kar je meni spodbudilo zanimanje za to knjigo oz. mi je bilo všeč, ko sem jo prebrala:

- predstavitev knjige v Bukli, predvsem, ker omenja razliko med osamljenostjo in potrebo po samoti,
- potem moč glasbe, ki se pokaže v zgodbi,
- predsodki, ki so krivi, da sprejemamo ljudi drugačne, kot so v resnici (kaj šele da bi občutili v njih, kar je očem nevidno), radovednost, »ufff, le kakšno prijateljevo skrivnost je izčvekalo Ulf?«.

- V tej knjigi so posebne tudi ilustracije, hudomušne, barvne ... na naslovnici je del klaviature v hribu/klancu, po katerem se vzpenjajo gospod Grom in za njim oba fanta.
- V slovenščini poznamo že dve deli Ulfa Starka, obe sta mi zelo všeč; z veseljem in velikim pričakovanjem torej posežem tudi po teh. In to je zadnja knjiga, ki jo je napisal švedski avtor Ulf Stark (1944 -2017).
- Enemu od glavnih junakov je ime Ulf, kot avtorju, in očka je zobozdravnik kot v njegovi slikanici *Ko mi je očka pokazal veselje*. V besedilu je zagotovo kar nekaj avtobiografskih drobcev, predvsem pa spomin na otroštvo – ah, švedski avtorji znajo tako imenitno pripovedovati o svojem otroštvu. (V mislih imam tudi dela Astrid Lindgren in Marie Parr!)
- Švedska mladinska književnost in njeni avtorji so mi všeč: vsakdanje življenje znajo predstaviti prisrčno in lahkotno, pa vendar poglobljeno.
- Toda otroke bo morda dovolj motiviralo za branje že to, da gre za imenitno družčinsko zgodbo, v kateri dva nabrita fanta, prijatelja, mislita, da je osamljeni gospod iz vasi – velikan. Preberimo in ugotovimo, ali je gospod Grom res hudobni velikan?!
- Po branju knjige najprej prislunem spontanemu odzivu mojih bralcev. ☺ Spodbujam jih, da povedo, kaj se jim je najbolj dotaknilo, kaj jim je bilo všeč, kaj se jim je zdelo nenavadno.
- Potem pa vodim pogovor tako, da vendarle omenimo večino tega, kar je vznemirilo mene. (Mentor pogovor organizira tako, da pripelje mlade bralce do občutenja in razumevanja besedila do te mere, kot mladi zmorejo glede na svojo starost, življenjske izkušnje in bralno kilometrino.)
- Meni so všeč tudi takšne reči: Ulf zelo lepo predstavi svojo mamo, ki je delovna, ljubeča in razumevajoča, zase zahteva le pol ure proti večeru, da igra na klavir, in nekaj ur ob koncu tedna v samotni koči; Bernt je načitan, njegova starša sta učitelja in doma imajo 753 knjig, obvlada tudi osnove hipnoze; oba fanta se bojita gospoda Groma, toda hodita mu nagajat, ker uživata v tem, ko ju je strah; Grom se piše v resnici Gromnik, dela v mesariji, ima velik trebuh in je plešast, nosi havajske srajce, skrivaj posluša Ulfovo mamo, ko igra na klavir, in ji popravi v nevihti podrto kočjo, da je spet srečna in lahko igra na klavir ... itd., Vso knjigo bi vam lahko še enkrat prebrala ... ☺ Kaj pa je bilo vam še prav posebej všeč?

Nadaljnje spodbude za branje:

V slovenščini imamo še dve knjigi pisatelja Ulfa Starka, prva je otroški roman, druga slikanica:

Ulf Stark: [Amy, Aron in duhec](#). Prev. Danni Strazar. Ilustr. Per Gustavsson. Hlebce: Zala, 2019, 124 str.

Stark, Ulf: [Ko mi je očka pokazal veselje](#). Ilustracije: Eva Eriksson. Prevod: Danni Stražar. Hlebce: Zala, 2017, 26 str.